

"İstəyirəm ki, siz xoşbəxt olasınız"

İlhamə Quliyeva 2004-cü ildə qəzetiimizə verdiyi müsahibədə Azərbaycanın gələcəyinin gözəl olacağını deyirdi

Xalq artistimiz, unudulmaz müğənnimiz İlhamə Quliyeva "Kasıpi"çilərin yaxın dostu idi. O, həmişə bizim çağırışlarımıza səs verir, tədbirlərimizin iştirakçısı olur, layihələrimizdə həvəslə iştirak edirdi. 40 mərasimi ərefəsində böyük sənətkarın 2004-cü ildə qəzetiimizin "Uşaqların gözü ilə" rubrikasında VIII sinif şagirdi Səfiyyə Həsənovaya verdiyi müsahibəni xatırladıq.

- İlhamə xanım, uşaqlığınızı necə xatırlayırınız?

- Mən uşaqlığımı çox dəcəl, çox sıltaq, amma çox çevik bir qız kimi xatırlayıram. Deyə bilerəm ki, çox kaprizli uşaq idim. Çox pis yemek yeyirdim. Məni evdə Tükəzban xanım oxlov götürüb qorxudardı və çox çətinliklə yedirərdi. Hətta yadımdadır ki, narinini soyub qoyardılar, balıq yağını güclə içdikdən sonra onu mənə verərdilər. Uşaqlıqda mən qonşuların qapısını döyərdim, sonra gizlənib baxardım görüm nə edirlər. Bir də dərsdə çox danışardım. Müəllim mənə irad tutardı. Mən o vaxtdan söhbəticil idim və o zaman müəllimlər mənim çantamı alardılar, valideynlərimi çağırardılar. Mən "3" alanda gündəliyimi gizlədərdim ki, valideynlərim görməsinər. Amma mən nəğmə dərsindən hər zaman "5" alardım.

- **Bəs məktəbdə ən sevdiyiniz dərs və ən sevdiyiniz müəllim kim idi?**

- Mən rus məktəbində təhsil alırdım. Mənim ən sevdiyim müəllim Azərbaycan dili müəlliməsi idi. Amma mən Azərbaycan dilini, öz ana dilimi çox yaxşı bilirəm və bununla fəxr edirəm. Mənim sevmədiyim müəllimə alman dili müəlliməsi idi, Anneta Romanova. O, erməni idi və ümumiyyətlə ermənilərdən heç xoşum gəlmir. O qadına da antipatiyam var idi. Bizim məktəbin direktoru var idi. Mən onu çox isteyirdim. Alman dilini müəlliməsindən başqa hamisini çox sevərdim.

- **Bəs müğənni olmağınızda**

nələrin təsiri oldu?

- Bilirsən, mənim müğənni olmağım təbii şeydir. Çünkü mən Həbib müəllim və Tükəzban xanımın ailəsində böyümüşəm. Həbib müəllimin çaldığı müğamlar, Tükəzban xanımın oxuduğu "Qatar" segahı üzərində köklənmişəm. Məktəb yığıncaqlarında, tədbirlərdə, evimizə qonaq geləndə mən oxuyurdum. Ancaq buna baxmayaq, Tükəzban xanım heç vaxt istəmirdi ki, mən müğənni olum. Çünkü bu peşə ağır peşədir və qadınlar üçün xüsusi, gerek həyatını bu işin üzərində qoysun. Ona görə də məni məcbur etdilər universitetin filologiya fakültəsine daxil oldum. Artıq universitetin bininci kursunda özfealiyyət ansamblı olan "Sevinc" ansamblında oxuyurdum. Buna görə məne burada hörmet edirdilər. SSRİ zamanında Moskvada keçirilən universitetlərarası festivalda birinci yeri tutdum və məni Respublika Estrada Simfonik Orkestrinə soloist kimi dəvət etdilər.

- **İlhamə xanım, Azərbaycan gənclərinin gələcəyini necə görürsünüz?**

- Çox yaxşı, çünkü biz gözəl bir dövlətdə yaşayırıq. Çünkü Azərbaycanın dahi oğlu Heydər Əliyev dövlətimizin bünövrəsini elə möhkəm qoyub ki, biz artıq monolit bir ölkədə yaşayırıq. O, hər şeyi gənclərimiz üçün yaradıb ki, bizim gənclər yaxşı yaşasın. İndi onun siyasi kursunun davamçısı İlham Əliyev ölkəmizin prezidentidir. Mən inanıram ki, sizin gələcəyiniz daha da gözəl olacaq.

Çünki bu gələcək İlham Əliyev gələcəyidir. Biz artıq Avropasayağı yaşayırıq. Artıq dünya bizi tanıyır, çünkü bizim Heydər Əliyev ki mi prezidentimiz var idi. Allah ona rəhəmt etsin. Mən ona XX əsrin prezidenti deyirəm və inanıram ki, onun oğlu da onun özü kimi olacaq. Ona görə yox ki, o, Heydər Əliyevin oğludur. Ona görə ki, o, artıq öz sözünü demiş bir şəxsiyyətdir. Mən inanıram və arzu edirəm ki, indiki gəncliyin gələcəyi İlham Əliyevlə parlaq olacaq. Buna siz də yardımçı olmalısınız.

- **Bəs məktəb illərində yadınızda qalan xatireləriniz?**

- Xatirelər çoxdur. Məsələn, bir gün məktəbdə alman dili dərsindən qaćmışq və kitabxanada oturmuşduq (gülür). Bizim çantalarımızı aldılar. Mən o zaman qorxdum valideynlərimə deməyə, ona görə sinif rəhbərimiz Tamara Nikolayevnaya dedim ki, müəllimə, olar mən dərsdə bir mahni oxuyum və siz mənim anama deməyəsiniz (bunu bir rüşvət kimi təklif etdim). O da dedi ki, bura sənin üçün konsertdir (gülür)? Sonda razılaşdı və mən mahni oxudum. Ondan sonra müəllimlərim bildi ki, mən alman dili müəlliməsini sevmirəm. Bir dəfə də

məktəbə çantasız getdim və Həbib müəllim məni başa saldı ki, bu, konsertə gəlib, evdə aləti unutmağa oxşayır. Mən o zaman dan sonra artıq çantamı unutmurdum.

- **Bəs müğənni olmasaydınız kim olmaq isterdiniz?**

- Mən həkim olmaq isterdim, amma yenə də müğənniliyi buraxmazdım. Mən həkim ola bilmerəm, ona görə ki, mən bir az tez iyrənirəm. Bir dəfə xəstəxanada bir xəstə qışqırımsı və o anda mən özümdən getdim. Mən müəllim də ola bilərdim, amma yenə müğənni olmaqdan xoşbəxtəm. Bu peşə şərəflidir. Əger kamil öyrənəcəksəsə, bütün peşələr yaxşıdır. Amma qadın incəsənətdə bir az problemlidir. Gərək elə bir yol seçəsen ki, senin ünvanına xoşagelməz sözələr səslenməsin.

- **Məktəblinin geyimi və estetik mədəniyyəti necə olmalıdır və sizin zamanınızda necə idi?**

- Bizim zamanımızda çox ciddi idi. Qəhvəyi rəngdə, ağı yaxalıqlıyun paltar idi və qara rəngdə önlük. Ancaq bayramdan-bayrama sərbəst geyinməye icazə verirdilər. Elə halda varlı-kasib seçilirdi. Mən məktəbli formasının tərəfdarıyam. Uşaq vaxtından geyinməyi

çox sevərdim. Bizim zamanımızda yeganə firma mağazası "Kubinka" idi. Mən hər bazar günü gözləyərdim ki, atam meni oraya aparacaq. Valideynlərim xarici ölkələrdə səfərlərdə olan zaman mənə çoxlu paltar getirərdilər. İndinin özündə də men geyimi çox sevirmə.

- **Bu gün müəllim-şagird münasibətləri necədir və sizin zamanınızda necə idi?**

- Bizim zamanımızda çox ciddi idi, yeni böyük nizam-intizam var idi. Əlbəttə, zamanla hər şey dəyişir, zövqlər də, qayda-qanun da. İndi daha çox sərbəstlik var, nəinki bizim zamanımızda. Bizim zamanımızda münasibətlər daha ciddi idi. Amma mən istərdim ki, müəllimə hörmet edilsin. Çünkü müəllim ikinci valideyndir. O, insani həyata hazırlayır. İster uşaq, ister böyük ona hörmət etməlidir.

- **Oğlunuzun məktəb illərində məktəbə əlaqəniz necə idi və valideyn iclaslarına gedirdinizmi?**

- Yox, onun iclaslarına mən getməmişəm, sözün düzü. Onu mənim atam sağlığında edərdi. Atamdan sonra qohumlarım - körpəlikdən mənimle böyüyen xalam qızları mənə bunda kömək edərdilər. Amma müəllimlər, məktəbin müdürü ilə əlaqə saxlayardı.

- **Sonda bizləri necə görmək isterdiniz və biza arzunuz?**

- Mən istəyirdim ki, siz xoşbəxt, firavan, tərbiyeli, böyük-kicik yeri bilən gənclər kimi formalaşasınız. Həmçinin, istərdim ki, siz Vətənimizin qədrini bilesiniz. Hər zaman adımızı uca tutasınız. Milli-mənəvi dəyərlərimizi qoruyasınız. Mən Azərbaycanı Heydər Əliyev simvolunda görürəm və bu simvolu qorumağınızı arzu edirəm. Çünkü mən hesab edirəm ki, Heydər Əliyev deyənde Azərbaycan demiş olurq, Azərbaycan deyənde Heydər Əliyev demiş olurq. Mən istəyirəm ki, biz onun adını uca tutaq, çünkü biz Heydər Əliyev adına Azərbaycanda yaşayırıq. O, hər zaman bizimlərdir. Mən istərdim ki, biz bu torpaqları qoruyaq. Çünkü bu torpaqlara Heydər Əliyev qovuşub. Mən istəyirəm ki, siz xoşbəxt olasınız. Mən buna inanıram, çünkü bizim İlhamlı gələcəyim var.